Downloaded from UvA-DARE, the institutional repository of the University of Amsterdam (UvA)
http://dare.uva.nl/document/343866

File ID	343866
Filename	Dankwoord (Acknowledgements in Dutch)

SOURCE (OR PART OF THE FOLLOWING SOURCE):

Type	Dissertation
Title	The transition to post-secondary vocational education: students' entrance, experiences, and attainment
Author	L. Elffers
Faculty	Faculty of Social and Behavioural Sciences
Year	2011
Pages	187
ISBN	978-94-6191-093-6

FULL BIBLIOGRAPHIC DETAILS:
http://dare.uva.nl/record/400206

Copyright

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other then for strictly personal, individual use.

UvA-DARE is a service provided by the library of the University of Amsterdam (http://dare.uva.nl)

Dankwoord

In de eerste plaats wil ik mijn promotoren, Sjoerd Karsten en Frans Oort, hartelijk bedanken: voor hun begeleiding en aanmoediging in de afgelopen vier jaar, voor de ruimte die ze mij gaven om in mijn werk mijn eigen keuzes (en reizen!) te maken, en met name voor het in mij gestelde vertrouwen om dit project te mogen aangaan en voltooien. Ik ben jullie zeer dankbaar voor de kans die jullie mij hebben geboden om met dit promotie-onderzoek door mij inhoudelijk en methodologisch nog onontgonnen terreinen te verkennen. Het was een flinke sprong in het diepe, maar ik heb er geen spijt van dat ik die kans met beide handen heb gegrepen. Ik wil mijn collega's, en mijn voormalige catacombe-genoten in het bijzonder, danken voor alle steun en gezelligheid in de afgelopen jaren. Ik zal jullie missen. I send a special thank you to Chris Weiss at Columbia University, for inviting me to his department, and for sharing four exciting months of work and fun in New York City (and Monterey and New Orleans!), together with Christy and Vanessa. Mijn bijzondere dank gaat uit naar alle medewerkers en studenten van de ROC's die hebben meegewerkt aan dit onderzoek. Een groot aantal ROC-medewerkers heeft een onmisbare bijdrage geleverd aan het organiseren van de dataverzameling op de verschillende locaties. Zonder hun hulp was dit promotie-onderzoek nooit mogelijk geweest. Mijn contact met de scholen was in veel gevallen van praktisch-organisatorische aard, maar juist ook de inhoudelijke gesprekken over het onderzoek heb ik als zeer stimulerend en nuttig ervaren. Ik hoop dat we zulke gesprekken nog vaak zullen hebben, om samen te blijven zoeken naar zinvolle verbindingen tussen onderwijsonderzoek en -praktijk. Alle studenten die meerdere malen een vragenlijst hebben ingevuld ben ik zeer dankbaar voor hun bereidheid mij deelgenoot te maken van hun persoonlijke ervaringen op hun opleiding en school. Die bereidheid heeft een schat aan informatie opgeleverd over hun achtergrond, ambities, ervaringen en ontwikkeling in het eerste jaar op het MBO. Daarmee vormen de studenten niet alleen data-technisch maar bovenal inhoudelijk de spil in mijn onderzoek. Het is precies die spilfunctie die mij de afgelopen vier jaar telkens weer wist te motiveren voor mijn onderzoek, want het MBO draait om hen.

Dit proefschrift, ten slotte, draag ik op aan mijn ouders, die mij en mijn zussen van jongs af aan hebben gestimuleerd om onze eigen koers te varen, en ons altijd met een ouderlijke vanzelfsprekendheid steunen in de keuzes die wij maken. Hierdoor geprikkeld stortte ik mij van jongs af aan met groot enthousiasme op de vraag wat ik zou willen worden, later als ik groot was. Onder meer boerin, bakker, muzikant en natuurlijk speelgoedverkoper passeerden de revue. Eén ding wist ik zeker: ik werd later géén wetenschapper, dat ongrijpbare beroep van mijn beide ouders waar ik maar geen hoogte van kon krijgen en dat al helemaal niet viel uit te leggen

op het schoolplein. Toen ik in de brugklas zat, promoveerden mijn ouders kort na elkaar. De dolle stress die de laatste fase voor hun vrijwel gelijktijdige deadlines in het gezin teweegbracht, onderstreepte ten enenmale mijn conclusie dat ik later beslist een ander carrièrepad wenste te bewandelen. Kennelijk droeg ik die conclusie luidkeels uit, want in het exemplaar van zijn proefschrift dat ik op twaalfjarige leeftijd vers van de pers mocht ontvangen, schreef mijn vader de opdracht: *Voor Louise, ik hoop dat je eens inziet dat het wél leuk is aan wetenschap te doen*. Ik denk dat die wens niet mooier verwezenlijkt had kunnen worden dan met het schrijven van dit proefschrift. Welke bijdrage mijn proefschrift ook aan de wetenschap mag leveren, het verschaft op zijn minst aanvullend bewijs voor een welbekend principe: het bloed kruipt waar het niet gaan kan.